

MALMÖ TINGSRÄTT

REMISSYTTRANDE

Dnr

2018-10-10

Justitiedepartementet

L4

103 33 Stockholm

Remissyttrande avseende departementspromemorian *Tillståndsprövning av vapendelar m.m.* (Ds 2018:30)

Malmö tingsrätt har uppmanats att yttra sig över rubricerad promemoria.

Tingsrätten anser att promemorian är väl genomarbetad och ansluter sig i huvudsak till de bedömningar och förslag som presenterats.

Tingsrätten har följande synpunkter.

Förslaget till förtydligande av kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen (kapitel 4)

Enligt förslaget ska bestämmelsen i 2 kap. 6 § vapenlagen om synnerliga skäl för innehav av enhandsvapen konkretiseras i en ny paragraf i 2 kap. vapenförordningen (5 b §).

För enhandsvapen för målskytte innebär förslaget till krav på synnerliga skäl att

1. Sökanden ska ha fyllt 18 år, ha visat prov på särskild skjutskicklighet och vara aktiv medlem i en sammanslutning som antingen har erhållit Polismyndighetens auktorisation eller är ansluten till en auktoriserad sådan och som inom ramen för sin verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser.

2. Sökanden ska inom ramen för medlemskapet under de senaste sex månaderna ha regelbundet deltagit i tävlingar eller träningar.

Kraven avser alltså sökandens ålder, skjutskicklighet och aktivt medlemskap. Som påpekats i promemorian har dåvarande Regeringsrätten i rättsfallet RÅ 2004 ref. 32, som avsåg innehav av enhandsvapen för skyddsändamål, uttalat att bedömningen av synnerliga skäl borde omfatta samtliga de krav som ställs upp för vapeninnehav och innefatta sökandens kvalifikationer och behov av vapnet samt vapnets lämplighet för det angivna ändamålet. Som anges i promemorian hänvisar domstolar ofta till detta uttalande, även i mål där innehavet av enhandsvapen avsett andra ändamål. I promemorian ifrågasätts om rättsfallet är avsett att ges en så vidsträckt tolkning, men skälet för denna ståndpunkt utvecklas inte närmare. Eftersom författningsförslaget innebär att bedömningen av synnerliga skäl är begränsad till sökandens ålder, skjutskicklighet och aktivt medlemskap och *inte* uttryckligen innefattar sökandens behov av vapnet eller vapnets lämplighet för det angivna ändamålet, efterlyser tingsrätten en mera ingående analys av rättsfallet och rättsläget.

Dessutom är det ur författningsteknisk synvinkel främmande att på det sätt som föreslås uttömmande ange vad som avses med synnerliga skäl. Uttrycket synnerliga skäl används nämligen normalt för att markera att den som tillämpar bestämmelsen ska göra en helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet, dvs. sådana omständigheter som inte närmare kan anges utan får beaktas särskilt från fall till fall. En alternativ författningsteknisk lösning är att utmönstra begreppet synnerliga skäl och i stället i vapenlagen ange vilka krav som ställs.

Tingsrätten har motsvarande synpunkter på förslaget gällande kravet på synnerliga skäl för enskilds innehav av enhandsvapen för jakt (förslaget till 2 kap. 5 b § andra stycket vapenförordningen).

Undantaget från krav på tillstånd för innehav av start- och signalvapen (avsnitt 5.4.4)

Till skillnad från promemorian anser tingsrätten att undantaget från krav på tillstånd för innehav av start- eller signalvapen (2 kap. 2 § andra stycket vapenförordningen) bör utvidgas till att omfatta auktoriserade bevakningsföretag.

Undantaget från krav på tillstånd för innehav av start- eller signalvapen omfattar enligt nuvarande reglering Sveriges Riksidrottsförbund och föreningar som är anslutna till Riksidrottsförbundet, Svenska Brukshundsklubben och Svenska Kennelklubben och klubbar som är anslutna till dessa organisationer, samt flygplatsoperatörer som driver flygplats där personal utövar trafikledningstjänst. Tingsrätten delar bevakningsbranschens uppfattning att det saknas anledning att inte låta de auktoriserade bevakningsföretagen omfattas av samma undantag. Tingsrätten är väl medveten om den problematik som anges i promemorian, att det finns ett växande problem med illegal konvertering av startvapen till skarpa vapen. Erfarenhetsmässigt gäller detta emellertid främst så kallade illegala vapen som smugglats in till Sverige och inte legala vapen som innehafts med stöd av det ovan nämnda undantaget från tillståndsplikt. Risken för att start- och signalvapen som innehas av auktoriserade bevakningsföretag skulle komma på avvägar och konverteras till skarpa vapen bedöms vara så låg att den inte motiverar tillståndsplikt. Mot denna bakgrund anser tingsrätten att undantaget från krav på tillstånd för innehav av start- eller signalvapen bör utvidgas till att omfatta auktoriserade bevakningsföretag.

I handläggningen av detta ärende har deltagit chefsrådmannen Dag Cohen och rådmannen Fredrik Landgren, sistnämnda referent.

Som ovan

Dag Cohen

Fredrik Landgren